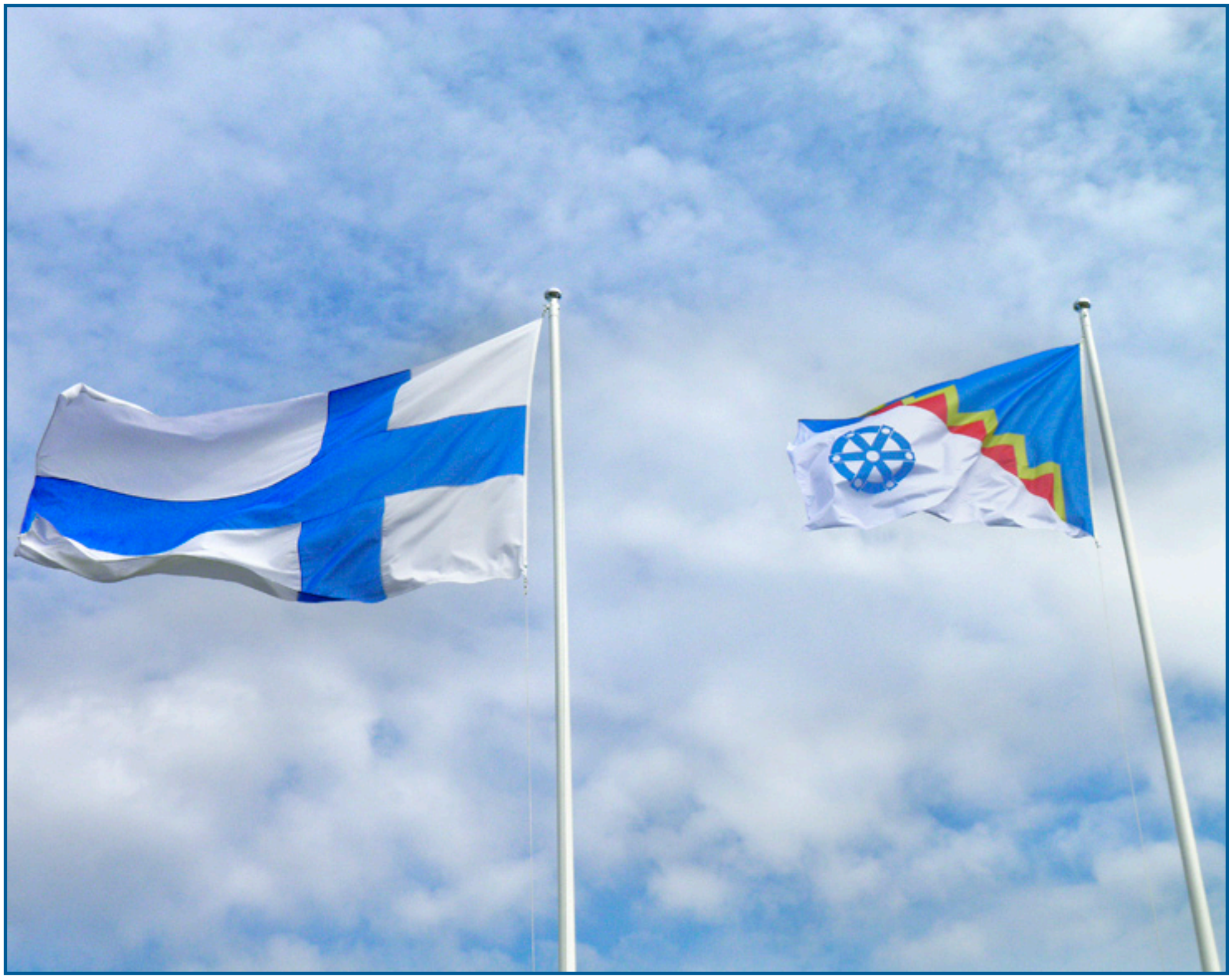
TUNTURILATU 3/2011

Rinnakkain Marjaniemen tuulessa

Tunturiladun kesäpäivillä poikkeuksellisesti aloitettiin kesäkausi. Lapinkävijät Owla kutsui väen Hailuotoon, jossa vietettiin helteistä viikonloppua lintuja tiiraillen ja merestä sekä maisemista nauttien. Kutsua noudatti yli sata tunturilatulaista.

6

Ei voi olla totta! 5

Susikyrö on helmi 7

Tulevaisuus Susikyrössä 8-9

Mitä Aleksi on löytänyt? 12

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Vapaaehtoinen pelastuspalvelu

Tampereella on viime ajat etsitty intensiivistä kadonnutta henkilöä. Tuskin kukaan teistä on muuallakaan maassa välttynyt 15-vuotiaan tytön katoamis- ja etsintäuutisilta. Surullinen tapaus kaiken kaikkiaan oli sen lopputulos mikä tahansa.

Tässä tapauksessa Vapaaehtoisella Pelastuspalvelulla -VAPEPA:lla ei ole ollut kovin isoa roolia, joskin mukana oltiin etsinnän alussa. Mutta monessa muussa tapauksessa VAPEPA on keskeinen tekijä.

Marjastusaika on parhaimmillaan ja silloin aina lähimmäisiämme jää metsiin eksymisten ja sairauskohtausten vuoksi. Sitten etsitään satapäisen eri harrastusyhteisöistä rakentuvien ryhmien voimin. Joskus löytyy, joskus ei. Joskus vaihtelevissa voimin, joskus menehtyneenä.

Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu on puolivirallinen toimintaorganisaatio, jonka poliisi ohjastaa liikkeelle silloin kun tilanteen arvioidaan sitä vaativan. Tekstiviestihälytyksin ja puhelinketjuin lähtevät kokoontumispaikoille suunnistajat, motoristit, reserviläiset, pelastuskoirapartiot, autoliittolaiset, punainenristiläiset, partiolaiset, radioamatöörit. VAPEPA on 50 harrastusyhteisön yhteenliittymä.

Uusin jäsen tässä rakennelmassa on Suomen Kylätoiminta ry. Mukana on myös Suomen Latu.

Nämä ihmiset ovat valmiita asettamaan osaamisensa ja energiansa käyttöön kadonneen henkilön löytämiseksi. Siis jos työ- tai muilta tehtäviltään vapaaksi pääsevät. Vapaaehtoisesti.

Kadonneen etsintä on usein maastoetsintää. Päivän valossa tai lampun valossa kuljetaan ketjuissa metsissä ja pelloilla. Tarvitaan maastoliikkumisen osaamista ja kokemusta. Kartanlukutaitoa. Tarvitaan asianmukaiset varusteet tehdä etsintää vaikkapa kunnon sateessa. Tarvitaan kotona oleva valmiiksi pakattu VAPEPA-reppu, jossa on tarpeellinen varustus pykälään heitettäväksi.

Teillä, hyvä ystävät, on noita kaikkia.

Hyvä tavoite on, että jokainen tunturikerho rakentaa kylkeensä kerhon jäsenistä muodostuvan vapaaehtoisen etsintäryhmän. Se asettaa itsensä käyttöön silloin kun tarvitaan. Vapaaehtoisesti.

Yhteyden olemassa olevaan VAPEPA-organisaatioon löydätte ympärillänne olevista monista yhteisöistä. Tai osoitteesta www.vapepa.fi.

Ja voitte ilmoittaa uuden hälytysketjun astuvan remmiin. Ja halutessanne saatte myös etsintäkoulutuksen ryhmällenne.

Puheenjohtajat toimikaa!

Hyvää marjastusaikaa teille
Timo Tulosmaa

Ikäsusi Kullervo Kemppinen 90 vuotta

Ikäsusi numero 13 (v.1966) **Kullervo Kemppinen** täytti 24.6.2011 90 vuotta. Eräretkeilyä harrastavat ihmiset yhtynevät onnittelemaan upean ja antoisan harrastuksemme uranuurtajaa ja innostajaa.

Vanhemmille tunturiretkeilijöille Kullervo Kemppinen on tuttu, mutta nuoremmille hän saattaa olla tuntematon. Hänen kirjansa *Lumikuru* teki ilmestyessään eräretkeilyä sekä tunturivaellusta tunnetuksi. Saariselän suosio, UKK-puiston perustaminen sinne ja autiotupaverkoston kehittyminen ovat seurausta Kemppisen lapinkirjoissaan kuvailemista upeista eräretkeilyelämyksistä, jotka innostivat tavallisia ihmisiä samoilemaan Lapin tuntureille.

Suomen Erävaelluskillan perinnepäivillä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran arkistossa Kullervon poika Seppo kertoi isästään ja tarkensi hänen kirjojensa luomia mielikuvia.

Sota-aikana Lapissa Kullervo Kemppinen oli pommituskoneen tähystäjänä. Tähystäjä oli myös koneen päällikkö ja teki ilmakuvausta.

Täpärin paikka sattui eräällä lennolla huonossa säässä, kun tähystäjänä toiminut Kullervo huomasi koneen edessä tunturiseinämän. Hän karjaisi vetämään korkeutta ja viime hetkellä kone ylitti tunturin sen lakea hipoen.

Kymmenillä sotalennoillaan hän kiinnostui Lapista ja sodan loputtua hän halusi tunturien ja erämaiden rauhaan.

1940 –luvun lopulla Lappiin pääsy oli vaikeata. Tarvittiin kulkulupia ja niiden saaminen retkeilytarkoitukseen oli hyvin perusteltava. Myös miinavaaran vuoksi kulkeminen oli rajoitettua ja vaarallista. Ensimmäinen vaellus Nattastuntureille tapahtui v.1948.

Kullervo suunnitteli retket hyvin yksityiskohtaisesti. Hänellä oli hyvä muisti ja hän tunsi paljon kasveja. Vaelluksilla hänellä oli mukana vahakantinen vihko muistiinpanoja varten.

Kullervo Kemppinen ei ollut rinkan keksijä, vaikka sellaistakin väitetään. Hän kehitteli intiaanien kantokehikoista ja kolttien rosnasta retkeilykäyttöön paremmin sopivan kantolaitteen. Tätä rinkkamallia valmistettiin Kauhavalla tutulle retkiporukalle.

1940-luvun lopulla teltat, yleensäkin armeijan ylijäämiä, olivat painavia ja vaelluskäyttöön sopimattomia. Parempi teltta oli valmistettava itse ja kangas siihen hankittiin ”mustasta pörssistä”.

Kevyt ja kestävä kangas oli varsinaisesti miesten paitakangasta. Tässä teltassa oli uutena keksintönä kiinteä pohjakangas. Tunturiretkillä oli käytössä Norjasta 1940-luvulla hankittu Trangia-keitin.

Erittäin virheelliset Suomen Taloudelliset kartat olivat ainoita maastokarttoja Lapista vielä vuoteen 1958 asti.

Kullervo piirsi 1950-luvulla Saariselän alueelta eri lähteistä, todennäköisesti metsätalouskartoista, oman kartan. Tätä karttaa etsitään nyt hänen arkistonsa lukuisista mapeista ja löytyessään se piirretään uudestaan puhtaaksi.

Kemppisen kirjoissaan esille tuomat omat mielipiteet retkeilyvarusteista aiheuttivat joskus varsin kiivastakin väittelyä tunturivaeltajien keskuudessa. Mm. muovisaappaaseen suhtauduttiin aikoinaan jyrkästikin vastustaen. Nykyään vaeltajat kulkevat ”kumisaappailla”, jotka ovat lähes kokonaan muovia.

Kullervo Kemppinen vaelluksella Saariselällä. Kuva on otettu kirjasta Viiden vuosikymmenen vaellus.

Kullervo Kemppinen toimi leirin johtajana partiolaisten kansainvälisellä Sompio-suurleirillä Kiilopäällä v. 1970. Hänen viimeisin retkensä tuntureille tapahtui v.1995.

Kemppisen lapinkirjat ovat innostaneet lukemattomia ihmisiä tunturiretkeilyyn.

Ensimmäinen kirja, *Lumikuru,* tyrmättiin Helsingin Sanomien kirja-arvostelussa täysin. Syytettiin mm. siitä, että kokemattomia ihmisiä houkutellaan vaarallisille erämaavaelluksille. Kirjaa myytiin kuitenkin yli 50 000 kpl. Nykyään kirja on harvinaisuus, jolla on pysyvä paikkansa vaellusharrastajan kirjahyllyssä.

Joutenkulkija jostakin

Kullervo Kemppisen eräretkeilykirjat:

Lumikuru	1. painos v.1958
Poropolku kutsuu	1. painos v.1961
Haltian harteilla	1. painos v.1964
Eräretkeily	1. painos v.1966
Naskama	1. painos v.1975
Valitut tunturitarinat	1. painos v.1983
Tunturikoivun lastuja	2. painos v. 2003

Vihtta pyöräili Kuortaneen seudulla

Tunturiladun 65-vuotistapahtumiin kuuluva pyöräily tehtiin mainiossa alkukesän säässä 1-5.6.2011.

Reittinä oli Kuortane-Alajärvi-Lappajärvi-Vimpeli-Evijärvi-Kuortane. Matkaa kertyi n. 200 km. Puheenjohtaja apujoukkoineen oli edeltäpäin tutkinut ja suunnitellut reitin sekä tilannut majoitukset, joten kaikki oli mukavasti järjestetty.

Huoltoauto vei tavarat valmiiksi seuraavaan yöpymispaikkaan. Huoltoauton kulloinenkin kuljettaja pyöräili muuta porukkaa vastaan. Marjut heitti pyörällään iloisen kuperkeikan meidät nähdessään.

Reitti kulki Lappajärven kraaterijärven rantaa seuraten. Rehevät maisemat olivat ihastelun ja ihmettelyn aiheita. Ylämaan karjalaumat hauskuttivat ystävällisen näköisinä otsatukkiensa alta.

Menkijärvellä oli purjelentokoneita tien varressa ja ilmassa. Me pyöräilijät saimme hyvän syyn pieneen lepohetkeen milloin mitäkin ihmetellessämme.

Luonto kukki, tuoksui ja käki kukkui lisää vuosia retkeilyyn. Ruisrääkkä narisi pellossa ihan tien vieressä, ei vain sattunut kenenkään näkökenttään.

Reitin varrella oli myös Pyhävuori, josta näimme upean maiseman yli järven selän. Osa kävi tutustumassa vuorella asuneen erakon luoliin.

Jokailtainen sauna ja uiminen raikkaassa 14 asteisessa vedessa paranteli mukavasti ahteripuolet. Talviturkit taisi kaikilta lähteä. Kerhoemäntämme Elvi ei juuri koskaan mene uimaan, siksi ihmettelin kun hänestä näkyi vain vähän päätä kylmässä järvessä. Pertti, Anja ja Kaija olivat varsinaisia vetehisiä. Hannu ja Teuvo olivat aina avuliaita saunan lämmittäjiä.

Mukana pyöräilemässä olivat Tapani Rajala, Anja Somppi, Elvi Sundström, Teuvo Malin, Marjut Nummela, Hannu Kauranen, Pertti ja Kaija Mariapori sekä Pirkko Westergård. Kiitos mukavasta retkestä kaikille mukana olleille ja etenkin sen suunnittelijoille.

Tarkkailijana Pirkko

Susi-Oskarissa lämmönlähteenä on vuolukivitakka ja keittiönurkkauksessa on kaasuhella ja vaatimaton astiasto. Makuulaverilla on patjat viidelle.

Susikyrössä Oskarin vuokrauskokeilu

Susikyrön kehittämistyöryhmä ja johtokunta ovat miettineet keinoja parantaa Tunturiladun Lapinkämppien käyttöastetta.

Yhtenä ehdotuksena on esitetty oman huoneen vuokraamismahdollisuutta esimerkiksi perheelle tai muulle seurueelle.

Johtokunta piti ehdotusta kokeilemisen arvoisena ja valtuutti kämppätoimikunnan vuokraamaan Susikyrön Susi-Oskaria (5 patjapaikkaa) jäsenistölle samaan tapaan kuin Aihkia.

Niinä aikoina, kun varauksia ei ole, Susi-Oskari on vapaasti kaikkien käytettävissä kuten muutkin Susikyrön yhteiskäytössä olevat tilat.

Jos vuoden mittainen kokeilu osoittautuu onnistuneeksi, Susi-Oskarin vuokrauksesta voidaan tehdä pysyvämpi ratkaisu syys/kevätkokouksen päätöksellä.

Susikyröä, Susi-Kiisaa ja Susi-Talasta voi kysyä myös perhejuhlien pitopaikaksi. Johtokunta tekee asiasta päätöksen kuten kerhojen kerhoviikoista. Juhlapaikkaa kannattaa kysyä johtokunnalta noin vuosi etukäteen.

Susi-Oskarin vuokrauksesta voi kysellä **Raimo Pahkalalta.**

Hinnoittelu ei ole tätä kirjoittaessa vielä tiedossa, mutta päätettäneen kuluvan kuukauden aikana.

Kämppätoimikunta laatii Oskarin vuokrauskäytöstä vielä tarkemmat ohjeet.

Panu Loisa

Hetken hengitimme samaan tahtiin

Hengähdystauko.

Tunturiladun juhlavuoden tapahtumiin kuului myös Kumpelaisten ja Oktalaisten kevättapaaminen. Täällä kertaa Hossassa 19 – 22. 5. 2011 Tolosenjoen kämpällä.

Osallistujia oli kaikkiaan 25, puolet kummastakin kerhosta. Siitä syntyi hieno loppu seremonia, yksinkertainen ja kaunis. Asetuimme pihalle piiriin käsi käteen, vierustoveri oli aina ystäväkerhosta. Lauloimme kaksi laulua, toinen niistä oli Suvivirsi. Muita juhlapuheita ei tarvittu, päälle vain halaukset.

Yhdessäolomme sai parviilmiön. Tiedättehän kala- tai lintuparven kuinka se liikkuu kuin yhden älyn ohjaamana.

Tuumaustauko.

Mekin otimme kukin mieleisemme roolin kenenkään ohjailematta ja toimimme porukan parhaaksi omilla taidoillamme. Asiat tulivat tehdyksi sujuvasti ja joustolla ilman päiväohjelmaa ja määräilijää. Yhteispeli sai huipennuksensa lauantai-iltapäivänä. Olimme hajaantuneet maastoon useampiin ryhmiin jotka kulkivat eri reittejä. Vaan annas olla, kun ryhmä jossa itse olin lähestyi autojen parkkipaikkaa, alkoi toinen ryhmä nousta rinteen takaa samaten. Kun me osan matkasta autoilleet lähestyimme kämppää, samaan aikaan kovin kävelijäryhmä putkahti metsästä esiin. Kaikki tapahtui vaistonvaraisesti. Sauna oli jo lämmin ja hernekeitto hautunut kypsäksi. Voihan tätä sanoa tunturilatulaisen ammattitaidoksi. Iltaohjelma sujui yhtä spontaanisti. Oli henkilöitä jotka antoivat shiatsun ja energiahoidon yhdistelmää, oli halukkaita potilaita. Oli letun paistajia ja halukkaita syöjiä. Oli laulajia ja Unon pelaajia.

Siitä seurasi, että poislähtömme tapahtui viivytellen. Käki jäi kukkumaan joen taakse. Jaloissa tuntui vielä reipas kävely, vaan siitä huolimatta kumpelaisten kuuma ryhmä meni kiertämään Julman Ölkyn.

Hyvää matkaa
Liisa

Kuokten kuulumisia

Kuluneen kevään/kesän osalta kannattanee nostaa esille toukokuun lopun viikonloppuvaellus, Loppi – Hämeenlinna, johon osallistui kuoktelaisten lisäksi alppaslaisia.

Tämähän on juuri yksi Tuntturiladun tavoitteista - kerhojen välinen yhteistyö.

Vaellus sinänsä onnistui hyvin, tavoitteet saavutettiin, emme kokeneeet henkisiä tai kehon ongelmia ja kokemusperäinen tieto positiivisista kohteista ja yöpymispaikoista karttui.

Kehittämistarpeita vaelluksen aikana kuitenkin ”bongattiin” paikka paikoin reitin merkitsemisen osalta, sillä tukeuduimme pääosin Ilvesreittiin usean kunnan alueella.

Samaan ongelmaan olemme törmänneet aiemminkin muun muassa Lapissa UKK-reitillä.

Lähtökohtana merkittyjen reittien osalta tulee mielestäni olla, että kartaan piirretty reitti on merkitty niin hyvin maastoon, että karttaan ei oleellisesti tarvitsee tukeutua.

Olisikohan reittien merkitsemissä ja merkintöjen ylläpidossa/tarkastuksessa luontainen rooli myös latuyhdistyksille mukaan lukien Tunturilatu?

Tätä lukiessanne olemme meloneet uuden etapin Kokemäenjokea: Nokia – Sastamala.

Syyskuun puolen välin jälkeen vietämme kerhoviikon Lapin sijasta Kuusamossa.

Kohde on saanut hyvän vastaanoton; kysyntää on ollut yli kohteen majoituskapasiteetin – positiivista!

Matti Häppölä

Tunturikasvikurssilla Kilpisjärvellä

Rauhoitettu varputädyke on eräs tuntureiden kauneimpia kukkia.

Tänä vuonna Lapinkävijät OWLA otti aiemmin Suomen luonnonsuojeluliiton järjestämän tunturikasvikurssikurssin vetovastuun. Vastuun vaihdoksesta huolimatta viikon suosio oli jälleen taattu, sillä kaikki halukkaat eivät mahtuneet mukaan. Osallistujia oli Helsingistä Kittilään. Tunturikasviviikon erinomaisena tukikohtana toimi kuten aiemminkin Helsingin yliopiston biologinen asema.

Tunturikasviviikon tarkoituksena on perehdyttää osallistujia tunturikasvien maailmaan.

Osallistuminen ei edellytä aiempaa alan tuntemusta, mutta harrastuneisuus tietenkin lisää mielenkiintoa aiheeseen.

Useimmat osallistujat ovatkin eriasteisia luonnonkasvinharrastajia. Lajituntemuksen opettelu keskittyy ensisijaisesti putkilokasveihin.

Kasveihin tutustuttiin päiväretkillä, jotka suuntautuivat ensisijaisesti puuttomalle paljakalle Kilpisjärven lähituntureille - Saanan rinteille, Jehkakselle ja Pikku-Mallalle - sekä myös Norjan puolen tuntureille ja merenrannalle Lynge-vuonolle.

Aamuisin sääennusteen tarkastelu määritteli kulloisenkin päiväretken suunnan. Iltaisin, omatoimisen päivän lajien kertauksen lisäksi, ohjaajat kertoivat tunturikasveista ja niiden kasvupaikoista kuvin ja sanoin.

Koko viikko päättyi ”tiukkaan” kasvitenttiin ja pannarikesteihin.

Tunturikasviviikon päivät täyttyivät noin 6-7 tunnin mittaisista päiväretkistä, joiden aikana tutustuttiin ohjaajien johdolla eri tunturialueiden tyypillisiin lajeihin.

Päiväretkillä patikoitiin noin 7-17 kilometriä vaihtelevassa tunturimaastossa. Tämän vuoksi porukassa mukana pysyminen edellyttää jonkinasteista maastokelpoisuutta eli aivan ”jalattomana” mukaan ei kannata lähteä.

Tavallisesti tuntureilla vaeltaessa ihaillaan upeita maisemia ja avaria näkymiä - sitä kaukomaisemaa, mikä avautuu tunturin laelta. Mutta tunturikasveihin perehtyminen edellyttää tunturissa kulkijalta nöyryyttä ja katse on kohdistettava lähelle, sillä useimmat lajit ovat hyvin pienikokoisia; vain muutamien senttimetrin korkuisia.

Useiden lajien kukat ovat kuitenkin hyvin värikkäitä ja läheltä tarkasteltuna uskomattoman kauniita. Luppi on hyväksi avuksi kasvien yksityiskohtien tarkastelussa (vinkiksi vaellusvarusteisiin!).

Rauhoitettu valkokämmekkä kasvaa kalkkivaikutteisilla kuivilla tunturiniityillä.

Jääleinikki on maailman pohjoisin ja Euroopassa korkeimmalla kasvava kukkakasvi.

Kun kulkija malttaa poiketa pois tallatuilta polulta, pysähtyä ja kumartua alas, hän voi kohdata aivan ihmeellisen kauniin ja lajirikkaan maailman.

Kilpisjärven seudun kasvilajisto on poikkeuksellinen verrattuna muuhun Suomen tunturialueeseen, sillä Käsivarren kärki ulottuu Skandien kalkkikivialueeseen.

Maaperän kalkkivaikutuksen vuoksi alueella viihtyy sellaisia kasvilajeja, joita ei muualla tuntureilla Suomessa tavata. Tällaisia kalkinsuosijoita ovat mm. kämmeköihin kuuluvat lajit. Toki alueella tavataan runsaasti etelässäkin tuttuja lajeja, mutta ne ovat yleensä niiden pohjoisia alalajeja.

Monet alueella tavattavat kasvit elävät kuitenkin elinpiirinsä äärirajoilla, joten ilmaston lämpeneminen on uhkana erityisesti näille kasveille.

Tunturikasviviikko tarjoaa sille, joka haluaa perehtyä tunturikasveihin toden teolla, ainutlaatuisen tilaisuuden oppia tunturilajistoa syvällisesti ja antaa mainion pohjan omatoimiseen opiskeluun.

Tunturikasviviikkoa voi pitää myös eräänlaisena aikuisten ympäristökasvatuksena, sillä se auttaa ymmärtämään ja arvostamaan tunturiluonnon ainutlaatuisuutta.

Tunturikasviviikolla ja myös omatoimisessa tunturilajistoon tutustumisessa hyvänä apuna on pari vuotta sitten ilmestynyt tunturikasviopas (Väre, H. – Partanen, R., Suomen tunturikasvio, Metsäkustannus 2009), joka sopivan kokoisena kulkee repussakin mukana.

Teksti ja kuvat
Kaija Järvinen

Kurssilaiset tutustumassa Nilpankentän kasvillisuuteen.

Senioritoimikunnan terveisiä

Kesäpäivät Hailuodossa - matka sinne linja-autolla ei ollut uutta Tunturikerho Njealljen väelle, mutta tämän tyyppiselle toiminnalle on selkeästi lisääntyvää tarvetta Tunturiladussakin, jos myös iäkkäämmät jäsenet halutaan mukaan valtakunnallisiin tilaisuuksiin.

Suomen Ladusta on tullut viesti **Johanna Yli-Oppaalta** iäkkäiden ihmisten avustustoimintaan kouluttamisesta ja osallistumisesta tämän tyyppiseen työhön.

Koulutuksen ajankohdaksi oli laitettu syyskuu, johon lähetin heti vastauksen, että koulutusajankohta on parhaaseen ruska-aikaan ja näin karsii osallistujia, joita uskoisin myös Tunturiladusta sinne löytyvän.

Hailuodon matka – kesäpäivät upeissa maisemissa - helppokulkuiset pitkospuut mahdollistavat myös huonosti liikkuvat liikkumaan yhdessä.

Iän myötä tulee muitakin esteitä, kun liikkumiseen tarvittavia jalat – näön väheneminen tuo eteen uudet esteet, joihin esimerkiksi Tunturiladussa ei tietääkseni ole varauduttu mitenkään!

Tunturilatu-lehti tulee paperiversiona jokaiselle jäsenille, mutta keskuudestamme löytyy niitä, jotka eivät enää pysty itse sitä lukemaan - se selvisi Hailuodossa ja sitä olen alkanut selvittelemään sen jälkeen, miten tämä ongelma voidaan ratkaista Tunturiladussa.

Susikyrö on helposti saavutettavissa autolla, mutta siellä liikkuminen ei enää huonosti liikkuvalta onnistu - Hailuodon kävelysillat on rakennettu EU- rahalla (otin siitä selvää kunnanjohtajalta) - mitäs jos Susikyröäkin kehitettäisiin siihen suuntaan, että ikääntyvä jäsenistö voisi siellä helposti kulkea.

Eu:n ja ely-keskuksen kautta saatavia rahoja voi hakea yksityiset, kunnat ja myös yhdistykset! Susikyrö on retkeilyyn liittyvä ainutlaatuinen alue, jolle on myös mahdollisuus hakea korjausavustuksia samojen kanavien kautta – mielestäni tätäkin asiaa kannattaisi pohtia ennen suurempia uudistuksia Susikyrössä!

Näkövammaisten Savo-Karjalan alueen Varkauden pisteen näkövammaisten lehden ”Lähiset” perustajajäsenenä olen ollut tekemässä äänilehteä, osallistunut opaskoiratyöhön ja -hoitopentukotitoimintaan vuodesta 1976 alkaen, joten tämä alue lienee aika tuttu minulle, mutta kuinka moni tulee ajatelleeksi, että Tunturilatu-lehdenkin ääniversio voisi tuoda uutta sisältöä heikkonäköisille ja näkövammaisille tunturilatulaisille.

Tietokone tutuksi - sitä kautta tämä ongelma voidaan ratkaista, mutta iän puolesta kaikki eivät ole valmiita tähän tiekoneaikakauteen siirtymiseen.

Tämän kirjoituksen myötä haluan kartoittaa lukijakunnasta ne, jotka tarvitsevat apuvälinettä Tunturilatu-lehden lukemiseen - pieni asia, jolla voi saada iloiseksi ne, jotka ovat pudonneet pois itsenäisestä lehden lukemisesta.

Yhteistä tapaamista varten hain keväällä Tunturiladun nimissä KKI:n avusta, mutta valitettavasti siitä tuli kielteinen päätös, joten unelmat seniorien yhteistä tapahtumasta kutistuivat siihen!

Mainittuun asiaan otan mielelläni kannanotot puhelimitse 0400 299 956 tai sähköpostiin lea.sarkeala@pp.inet.fi.

Hyvää syyskesän jatkoa näiden ajatusten kera toivottaa senioritoimikunnan ainoa jäsen puheenjohtaja
Lea Sarkeala

Kavtsin retkillä kaikki on mahdollista.

Terveiset Kavtsista

Heinäkuun alussa Vantaan Hakunilassa järjestetyillä Suomen Ladun leiripäivillä talkoolaisia oli noin 200, joista kavtsilaisia oli lähes neljännes.

Hyvä Kavtsi, hyvä Tunturilatu! Kiitos kaikille, jotka olivat mukana talkoissa tai osallistujina kilpailuihin tai ihan muuten vain mukana.

Kavtsin toimintakalenterissa on tapahtumia kaikenikäisille ja -kuntoisille. Tervetuloa myös muiden kerhojen jäsenet!

Perinteisesti lähdemme pyhäinpäivänä puolipitkälle marssille.

Tänä vuonna Tunturiladun 65-vuotisjuhlan kunniaksi järjestämme kaikille tunturilatulaisille mahdollisuuden tutustua Haltiapolkuun Helsingin keskuspuistossa lauantaina 5.11. klo 9 alkaen.

Kokoonnumme Pirkkolan urheilupuiston Pirkkolantien puoleisella parkkipaikalla. Tervetuloa mukaan!

Hyvää syksyä kaikille
Iitu Gerlin
www.tunturilatu.fi/kavtsi

Näkkileipäkään ei pysy aina kuivana.

Kari Loponen

Njealljen kuulumisia

Syksyn ensimmäiseen kerhotapaamiseemme teimme ”varaslähdön” eli toimintasuunnitelmasta poiketen kokoonnuimme 7.8. Rantasalmen luontokeskuksessa tutustuen siihen.

Samalla osallistuimme kirjailija **Tuomas Liusen** alustamaan tilaisuuteen, joka käsitteli Kalle Kustaa Korkin ja Pekka Lipposen seikkailuja ja syntyjä syviä.

Kirjailija Aarne Haapakosken luomat vanhat tarinat Rantasalmen Saparomäestä toivat elävästi mieleen lapsuuden ajan kuunnelmat. Seikkailijahahmojen luoja, jonka luulin olleen kotoisin Rantasalmelta paljastuikin tässä tilaisuudessa, että hän oli kylläkin Njealljen alueelta, mutta Pieksämäeltä!

Tiemassaaren kylätoimikunta oli laittanut tuulemaan ja teki mainitusta aiheesta DVD ja koska sihteerimme Pirjo on myöskin mainitun kylätoimikunnan sihteeri eikä varmasti aivan pienellä työpanoksella ollut osallisena mainitun DVD:n syntyyn, niin päätimme joukolla mennä luontokeskuksessa olleeseen ensi-iltaan.

Pirjolle tässä yhteydessä lämpimät onnittelumme meidän kaikkien puolesta upeasta työstä - koskahan Njealljen seuraava DVD valmistuu?!

Kuten kaikki varmaan olette huomanneet me Njealljelaiset keksimme kyllä syyn, kun haluamme kokoontua, mutta suosittelen lämpimästä täällä päin liikkuville tunturilatulaisille tutustumisretkeä Rantasalmen luontokeskukseen.

Ja sitten kokousasioihin, joihin kuului mm. Susikyrön ajankohtaisia asioita.

Viime lehdessä Terttu esitti kaikkien kämppämaksujen korottamista. Kokouksemme yksimielinen kannanotto ja terveiset johtokunnalle on, että käytön lisääminen on se jolla tuloja voidaan lisätä - ei maksuja korottamalla.

Kämppien hoitoa nykyisen kämppäisännän **Pekka Kallion** johdolla haluaisimme kehittää niin, että lähempää kämppiä olevista kerhoista (Owla ja Njalla) löytyisi ns. kämppätalkkareita, jotka kävisivät kämpät tarkastamassa ja rahat keräämässä silloin, kun siellä päin muutenkin liikkuvat!

Jäsenmaksu korotukseen kannanottomme on, että maksujen korotus karsii jäseniä pois, joten siitä ei liene vastaavaa hyötyä.

Kokouksessa käsittelimme myöskin kerhomme tulevan syksyn toimintasuunnitelmaa, johon tuli muutos siten, että Joroisten lokakuun 8 päivän kokoontuminen on siirretty Mikkeliin - paikka ja aika ilmoitetaan myöhemmin.

Ruskamatkalle lähdemme perjantaina 9.9. suuntana Saariselkä ja tuttuun tapaan linja-autoa kuljettaa Kari.

Ruskamatkalle ilmoittautumisaika meni jo ja kuljetuksen osalta paikat on täytetty, majoituksen osalta tulevalla viikolla saan tarkemmat tiedot, joten jos peruutuksia tulee tai majoitus kiinnostaa, niin ottakaapa yhteyttä allekirjoittaneeseen ja kyydin osalta Kariin.

Ruskamatkalaisille lähtee tiedot, kun tarkempi matkasuunnitelma on vahvistettu.

Elokuun pimeät illat ovat edessä ja kesätapahtumat takana. Mustikkametsät kutsuvat vielä poimijoita, joista tuntuu olevan huutava pula.

Marjaisaa elokuuta ja hyvää ruska-aikaaTeille kaikille. Savon sydämestä lähettää

Lea Sarkeala Njealljesta

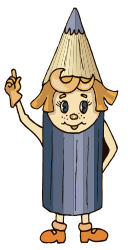
Tunturikerho Njealljen pitkäaikainen entinen puheenjohtaja Esko Aalto katselee Njealljen kerhokirjaa Ovtsin Sinikka Holopaisen kanssa nykyisen puheenjohtajan. Kirjaa esittelee Lea Sarkealan.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n
SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS
pidetään lauantaina 30.9.2011 klo 13.00
Tunturihotelli Vuontispirtillä Enontekiöllä,
osoite Vuontispirtintie 267, 99340 Raattama.
Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:ssä säädetyt asiat. Kokouksessa tehdään päätös huoltorakennuksen rakentamisesta Susikyröön.

Helsingissä 20.8.2011
Johtokunta

TOIMINTA-MUISTIO

VUOSI 2011

27.8.-3.9.	Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla
27.8.-3.9.	Kuovzun kerhoviikko Susi-Talaksella
3.9.-10.9.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Kiisalla
3.9.-10.9.	Alppaksen kerhoviikko Susi-Talaksella
10.9.-17.9.	Tsiestsan kerhoviikko Susikyrössä
10.9.-17.9.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
24.9.-30.9.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
24.9.-30.9.	kämppätoimikunta Susikyrössä
24.9.-1.10.	Vihattan kerhoviikko Susi-Kiisalla
30.9.-2.10.	susiaiset ja syyskokous Susikyrössä ja Vuontispirtillä

VUOSI 2012

24.3.-31.3.	Login kerhoviikko Susikyrössä
14.4.-21.4.	Kolbam kerhoviikko Susikyrössä
23.6.-30.6.	Geatki kerhoviikko Susi-Talaksella
8.9.-15.9.	Njelljan kerhoviikko Susi-Kiisalla
8.9.-15.9.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Tervehdys tunturilatulaiset!

Kuluvan kesän juhannuksen jälkeinen talkootyöviikko Susikyrössä meni hyvin. Oli ahkeraa talkootyöväkeä ja hyvät ilmat, kiitos mukana olleille. Vappu kertoo tarkemmin tässä lehdessä Susikyrön tunnelmista.

Osa talkooväestä jatkoi vielä seuraavalla viikolla työntekoa siirtymällä ensin Kiisalle, jossa laitettiin kuntoon jätehuoltoasiat. Myös savupiiput nuohottiin, tulisijat puhdistettiin ja laskettiin yöpymiset. Kiisalla tarkastettiin polttopuutilanne, inventointiin varastot sekä selvitettiin tulevat korjaustyöt ja kohteen turvallisuustilanne. Tämän jälkeen matka jatkui Talakselle, jossa tehtiin samat työt kuin Kiisallakin. Lisäksi Susi-Talakselle rakennettiin vanhan ulkokäymälän paikalle uusi jätekatos, suursiivottin ja selvitettiin nyt oleva sisävarustetilanne.

Syksyllä viikolla 39 talkootyöt jatkuu Susikyrössä ja päättyy 65 v. juhlasusiaisiin 30.09.2011. Väkeä on nyt suunniteltuun työhön ilmoittautunut lähes riittävästi.

Jos vielä haluat mukaan talkootyöhön, niin ilmoittaudu kämppäisännälle, jotta voidaan järjestellä talkootyöolosuhteet ja työhön liittyvät asiat kuntoon.

Viikolla 39 ovat myös muutkin tunturilatulaiset kuin talkootyöhön osaa ottavat henkilöt tervetulleita. Tilaa varmaankin on ja ainakin järjestellään.

Viikon 39:n töinä ovat pääosin keittokatoksen lattian korotus, jätehuoltotyöt, piha- alueen kunnostus juhlasusiaisia varten, parkkipaikan ehostusta, autojen lämmitystolppiin liittyvät työt, polttopuutyötä yms. työtä.

Talkootyöväen ruokailut, matkustamiset, yms. asiat hoidetaan kuntoon Tunturiladun johtokunnan hyväksymien ohjesääntöjen mukaisesti.

Tervetuloa Susikyröön talkooviikolla
Terveisin
kämppätoimikunta
Pekka Kallio
Puh. 050-5272796

Lähde mukaan naisten vaellukselle

Hetta-Pallas-reitille 25.9.- 2.10.

Lähtö Huittisista su iltana ja paluu susiaisten jälkeen. Kotimatkalle lähdetään myöhään lauantai-iltana tai varhain sunnuntaiaamuna.

Vaellukselle ovat tervetulleita myös muiden kerhojen naisvaeltajat. Jos automme ei täyty vaeltajista, kyydin saa sellainenkin, joka on menossa Susikyrön talkoisiin.

Soittele elokuun loppuun mennessä
Airille puh. 040 728 1877 tai Sadulle 050 523 4844.

Tunturikerho Geatki

Tunturin juurella mietittyä

Pyyntö Susi-Kiisalla piipahtaville

”Kiitos 8.6.11 Susi-Kiisalla olleille Erja Lukkarille ja Hanna Sinilehdolle poronsarvien kuskaamisesta vaelluksemme päätepisteeseen Karigasniemelle!”

ps. jos joku käy Kiisalla, jätin sinne vahingossa lainassa olleet retkilusikka/haarukka/veitsi-sarjan, terästä, tiskasin ja jäi telineeseen, laitatko sivuun ja lappua:

Anja hakee syksyllä.
Kiitos !!!
Anja Kekäläinen
Kumpe

Helteiset kesäpäivät Marjaniemessä

Tunturikerho Lapinkävijät Owlan järjestämille kesäpäiville Hailuotoon Luotokeskukseen kokoontui toistasataa tunturilatulaista.

Perjantai-ilta vietettiin ilmoittautumisen jälkeen majoittuen ja iltapalaa nauttien.

Lauantai-aamuna hieman ennen kesäpäivien avajaisia loput osallistujat saapuivat Marjaniemeen.

Hailuoto tutuksi

Perinteisen Suomen lipun ja Tunturiladun lipun noston jälkeen järjestävä kerho Owla toivotti osallistujat tervetulleeksi Perämeren suurimmalle saarelle. Kesäpäivien avajaisiin Hailuodon kunnanjohtaja **Ari Nurkkala** poikansa kanssa toi kunnan tervehdyksen Tunturiladulle.

– Hailuodon kunta investoi matkailuun ja viimeisenä on saatu leveä liikuntaesteetön reitti Luotsiasemalta merenrantaa mukaillen. Luotokeskusta isännöivä Setlementti on aloittamassa rivitalomaisten loma-asuntojen rakentamisen Luotokeskukseen. Luotsihotellin yhteydessä on näyttely Hailuodon historiasta, kertoi Ari Nurkkala.

Ensimmäisenä ohjelmassa kesäpäiviemme luonto-opas **Esko Saari** kertoi Hailuodon synnystä ja sen asukkaista. Nimensä saari on saanut kalastuksesta, eli saari on haili- ja silakkaluoto.

–Hailuoto on syntynyt Perämeren maan noususta tuhansien vuosien aikana. Maa nousee edelleen vuodessa noin yhdeksän milliä ja saaren korkein kohta on 31 -metrinen Hyypänmäki.

Kasvisto ja linnusto ovat Hailuodossa myös merkittävä tutkimuskohde. Pysyvästi asuvia Hailuodossa vuoden alussa oli 1004, joka määrä kesäisin lähes kaksinkertaistuu saarelle tulevista kesäasukkaista. Tämän vuoksi kesäisin saareen liikennöi ylimääräinen lautta.

Kasvisto ja linnut kiinostivat

Lauantaina lounaan jälkeen meillä oli mahdollisuus tutustua Eskon opastamana saaren linnustoon ja kasvistoon retkellä pitkin Perämeren rantaa.

Välillä leveää lankkupolkua kuljettaessa pitkin hiekkadyynirantaa pysähdyttiin tarkastelemaan saaren kasvistoa tai kiikaroitiin linnustoa. Kävellessä oli hyvä pitää mielessä edes takaisin lentelevät pesivät tiirat, joista varoituskyltit rannalla kertoivat osan olevan uhkaavia syöksyen kohti rannalla kulkevia.

Lauantaina oli myös mahdollista tutustua melontaan Lapinkävijät Owlan kerhotoimikunnassa toimivan Kanoottiliiton virallisen melonnan ohjaajan opastamana.

Paikallinsen kalastajan mukana osanottajat pääsivät myös kahdelle verkkojennostoretkelle. Luotsihotellin vieressä on toiminnassa oleva majakkaan, jossa Hailuodon paikallisoppaat opastivat tunturilatulaisia.

Illalla oli mahdollisuus saunomiseen ja vapaaseen oleskeluun ennen iltapalaa ja KesäSuden valintaa.

KesäSusi

Järjestäjät olivat laatineet kesäpäivien osallistujille kymmenkohtaisen kyselyn retkeilystä ja Hailuodosta. Löytyihän se tietäjä, KesäSusi, lähes kympinarvoinen Pirjo Sinilehto Tunturikerho Kolbmasta. Iltapalan aikana vastauksia läpikäydessämme eniten herätti keskustelua maamme vanhin kansallispuisto.

Sunnuntaina aamupalan jälkeen osa pitkänmatkalaisista joutui aloittamaan kotimatkansa.

Osa paikalle jääneistä lähtivät tutustumaan Kirkkosalmen lintutorniin henkilöautoilla. Lintutornista oli nähty mm. harvinainen ruskohaukka.

Oli tullut aika päättää kesäpäivämme aloittaen lippujen laskulla. Hailuodon valtuuston puheenjohtaja Kalevi Tönkyrä toivotti tunturilatulaisille turvallista kotimatkaa tuoden myös tervehdyksen Hailuodon seurakunnalta.

Hailuodon kunnanjohtaja Ari Nurkkala avasi kesäpäivät.

Palaute kesäpäivien järjestämisestä

Lapinkävijät Owla jakoi osallistujille mielipidekyselyn jossa kysyttiin:

Millainen oli kesäpäiviemme ohjelma? Kerro hyvät ja huonot asiat. Millainen oli kesäpäiviemme pitopaikka mielestäsi? Yöpymiset, ruokailut, vapaa-aika. Olisitko halunnut jotain lisää tai jättää jotain pois? Minkälaisen kokonaisarvosanan annat kesäpäivistämme?

Ohjelmaa pidettiin pääsääntöisesti hyvänä ja sisältöä sopivan väljänä jotta antoi mahdollisuuden myös omaan tutustumiseen saareen.

Kesäpäivien pitopaikkaa pidettiin erinomaisena, luonto samalla karu ja kaunis. Ruoka sai kiitosta ja samoin kuin siisteys. Joku koki Rantasumpun leirintäalueen olleen liian kaukana Luotsihotellista, joten ei tullut yhdessäolontunnetta.

Ohjelmaan olisi haluttu yhteistilaisuutta esim. lauluilta tai tarinaa Lapista. Mainittakoon että ehdolla ollut saamelainen henkilö ei päässyt paikalle samanaikaisten Oulun kirjamessujen takia.

Lauluiltaan vihkoineen oli myös varauduttu mutta osittain saunaongelmien takia lauluillasta luovuttiin.

Kokonaisarvosanaksi kesäpäivillemme annettiin 4,2 korkeimman pistemäärän ollessa 5.

Hannu Liljamo

Lapinkävijät Owlan järjestäjiä: Aino Hämäläinen (vas.), Sirpa Karjalainen, Leila Virtanen, Veli Pyykönen, puheenjohtaja Hannu Yrjänäinen ja Pekka Kokko, edessä Hannu Liljamo.

Kesäpäiville osallistui edustava joukko tunturilatulaisia.

Seitit ja noet saivat kyytiä.

Keittokatos alkaa hahmottua.

Talkooviikolla Susikyrössä tuli puhdasta ja valmista

Jokainen talonomistaja tietää, ettei niin vähäistä rakennusta olekaan, ettei se aika-ajoin vaatisi huolenpitoa.

Tunturiladulla näitä huollettavia kohteita on Suomen kolmessa pohjoisimmassa kunnassa: Susikyrö Enontekiöllä, Susi-Talas Inarin ja Susi-Kiisa Utsjoen kunnan alueella.

Kämpät on aikanaan rakennettu huolella ja kestäviksi, joten vahinkoja niissä ei ole jouduttu korjailemaan ankarienkaan talvien jälkeen, mutta huoltotyötä riittää.

Tämänsuvisten talkoiden pääkohteena kesäkuun viimeisellä viikolla oli Susikyrö minkä lisäksi kolmihenkinen iskuryhmä kävi vielä huoltokäynnillä kahdella muulla kämpällä.

'Uutta' ja 'ikiaikaista' energiaa

Susikyrön kehittäminen on parin viime vuoden aikana ollut esillä eri foorumeilla.

Uuden ajan ensimmäisenä merkkinä tontille vedettiin Aihkista Oskarin nurkalle 100 metrin verran sähkökaapelia , joka helteisessä säässä kuopattiin kaivurin tekemään ojaan. Jo ensi talveksi sähköistetään neljä tolppaa kahdeksalle autopaikalle, jotka ovat olleet jäsenten toivelistan kärjessä.

Puuta kuitenkin tarvitaan vastakin saunaan ja kämppien lämmitykseen ja niinpä pihaan tulevaa tervehtii nyt 20 kuution pino koivuhalkoja, jotka ostettiin kylältä **Keinovaaran Juhanilta**.

Ketomellassa puolestaan odottaa jatkotoimia 10 mottia vastakaadettuja koivunrunkoja, jotka **Marjatta Miettinen** tontiltaan Tunturiladulle lahjoitti.

Polttopuuta ja työtä piisaa taas vähäksi aikaa!

Vasarat paukkuivat ja juuriharjat suihkivat

Näkyvä hanke oli myös keittokatoksen laajennus.

Heinäkuista Vauvasta vaariin -viikkoa ajatellen hyvin palvellutta katosta suurennettiin peräti 30 neliömetrillä, jotta lähes 40-päinen leiriväki voisi nauttia ateriansa mahdollisilta sateilta suojassa.

Uuteen tilaan tarvittiin tietenkin lisää pöytiä ja penkkejä. Ne valmistuivat torstaina aamukahvin ja lounaan välillä! Ja kun laajennetun katon todettiin pimentävän peränurkka, tehtiin sinne pieni ikkuna.

Seuraaviin talkoisiin jäi lattian laatoitus ja korottaminen.

Toisaalla ahersi siivoojien joukko: patjapussit pesetettiin Muoniossa, matot saivat raitansa takaisin omalla tontilla, kaapeista hävitettiin sinne jäänyt turhaksi käynyt tavara, kämpissä ja saunalla pestiin kaikki, mikä ulos saatiin ja sisätilat pimeimpiä koloja myöten otsalampun valossa jne.

Lisäksi huollettiin saunan suodatinkenttä, jäteasema ja pikkula ja tyhjennettiin saostuskaivo.

eikä tässä vielä kaikki

Kaiken edellä kerrotun saattaa pihaan tuleva tunturilatulainen nähdä tai muuten aistia, mutta kattojen maalaus, vesikourujen kohennus ja laiturittyöt jäävät katseilta piiloon.

Tällaisen urakan läpimenon mahdollisti osaltaan se, että ruokahuolto toimi erinomaisesti.

Sirpa Alapuranen piti meistä hyvää huolta kello 7 tarjotusta aamupuurosta aina iltapalaan saakka. En usko, että rivakinkaan talkoolainen pääsi painoaan niinä päivinä pudottamaan.

Talkoissa on kivaa!

Joku irvileuka on todennut "Rakastan työntekoa. Voisin katsoa sitä alati."

Minä sanon: Rakastan talkoita. Niissä näkee työn tulokset.

Onnistuminen edellyttää tietenkin, että paikalla on, paitsi intoa, myös vaativimmissa töissä kuten rakentamisessa tarvittavaa osaamista. Sitä on tietenkin kämppäisännällä **Pekka Kalliolla**, mutta myös monella muulla ahkerasti talkoisiin osallistuvilla.

Talkoissa töitä tehdään tosissaan, mutta ei koskaan vakavissaan! Minä kelpaan hanslankarin kolmanneksi apulaiseksi, mutta tekemistä on silti löytynyt. Kun harva meistä nykyisin töissä voi iloita konkreettisista tuloksista, on todella mukavaa talkoiden päätteeksi nähdä mitä kaikkea taas on saatu aikaan.

Jos tämä hehkutus sai sinut kiinnostumaan seuraavista talkoista, lue juttu kämppätoimikunnan palstalla!

Lopuksi

Kesäkuun lopussa Susikyrön pihassa kukkivat vanamo ja puolukka ja Lapin kesä oli kauneimmillaan.

Talkoitamme suosivat säät. Etelän ennustajat lupailivat noin 15 asteen lämpötiloja, meidän mittarimme näytti useimpina päivinä 25 astetta.

Sää oli aamuisin tyyni ja saimme ihailla Vuontiskeron kuvastumista Vuontisjärveen. Puolilta päivin alkoi yleensä tuulla, mikä vähän helpotti hyttys-, mäkärä- ja paarmaparvien hätistelyä, mutta varsinkin keittokatostyömaan tienoilla niitä oli ilma sakeanaan. Sen jälkeen kun pestyt matot oli saatu kuiviksi, tuli oikea kaatosade, joka testasi rännien kallistukset. Hyvät olivat.

Näihin talkoisiin osallistuivat: Sirpa Alapuranen, Pekka Kallio, K**alevi Kanerva, Pekka Kokko, Paavo Kramsu, Marja-Liisa Mäki, Matti Rekola, Onerva Rekola, Antero Rutanen, Irma Rytkölä** ja tämän kirjoittaja. Kolme ensin mainittua jatkoi kämppäkierrosta vielä Susi-Kiisalle ja Susi-Talakselle.

Teksti: **Vappu Hietala**
Kuvat: **Matti ja Onerva Rekola**

Kellarikin on siivottu.

Lämmitystolpille löytyivät paikat.

Omppu pesee niljaiset liat pois.

Onneksi Vuontisjärvessä riittää pesuvettä. Sitä kului ja paljon.

Miten kämppiämme käytetään?

Talkoissa laskettiin lähtiäisiksi lippaiden rahat ja kirjoista kävijämäärät. Edellisestä kerrasta oli Susikyrössä aikaa vuosi ja viikko, Talaksella tasan vuosi ja Kiisalla muutamaa yötä vaille. Tässä tilastoinnissa voidaan huoletta puhua yhdestä vuodesta. Kuten arvata saattaa vilkkainta on Susikyrössä, jonka lukuja lisäksi kasvatti Vauvasta vaariin -viikko ja talkoot.

Tässä yhteenveto:

	yöpymiset	päiväkäynnit	talkooyöpymiset
Susikyrö	873	58	52
Susi-Talas	294	8	0
Susi-Kiisa	388	17	0
Yhteensä	**1555**	**83**	**52**

Tunturiladun tulevaisuus

Neljä ”aekuista naesta” esittivät savoksi Paulaa.

Kösä opastaa leiriläisiä trangian käytössä.

Ja taas pulahdettiin uimaan, nyt Hietajärveen..

Viides Vauvasta Vaariin-Mummusta Mukeloon leiri pidettiin heinäkuussa Susikyrössä. Järjestelyistä vastasi tällä kertaa tsietsalaiset. Leirille osallistui 20 lasta ja 15 aikuista, joista osa ilman ukitettavia järjestelytehtävissä.

Allekirjoittanut sai olla yksi etuoikeutettu mukana olleista.

Juhlallinen avaus

Sunnuntai-iltana 17.7. pidettiin leirin juhlava avaus. Osa osallistujista oli saapunut jo perjantaina paikalle ja pientä odotuksen jännitystä oli ilmassa koko viikonlopun.

Tunturiladun viiri vedettiin liehumaan viikoksi ja yhteislaulu kaikui varmaankin Vuontisjärven vastarannalla saakka.

Ennen sitä oli juotu avajaiskahvit ja mehut sekä lepytetty jo maatumisasentoon vaipunut Susikyrön seita. Iltanuotiolla leirin vetäjät Seija ja Olli kertoivat noudatettavista säännöistä vaikka ne varmaan lapsista tuntuivatkin hyvin tylsiltä. Leirivalan jälkeen oli viikko avattu ja jännittävät tapahtumat edessä.

Teemana savolaisuus

Leiriviikon savolainen teema oli tullut esiin jo ensimmäisen iltanuotion ohjelmassa savolaista ”sananrieskoo” kuunnellessa. Muuten leirin ohjelma noudatteli jo aikaisemmin hyväksi havaittuja retkeilytaitojen ja luonnossa liikkumisen opetteluja. Monien kohdalla näytti, että erätaitojen alkeiskurssit on tullut käytyä aikoja sitten vai ovatko ne geeneissä?

Luontopolun tehtävät noudattelivat samaa erätaitojen kehittämislinjaa. Aarteenetsintään osallistuivat myös monet aikuisista ja taidokkaasti keksittyjen vihjeiden perusteella taisivat kaikki löytää aarteet ja niistähän muodostui sana.niin sehän oli TUNTURILATU !!

Kalaruokaa riitti

Tiistai oli kalastuspäivä. Kaskelan Pekan opissa leiriläiset saivat aimo annoksen kalastustietoutta lupa-asioista käytännön onkimiseen. Jos olivat osa vanhemmista innokkaita kalastajia, niin samaa oli sanottava osasta lapsia. Varsinkin Kapen kalansaaliit jäivät mieleen.

Taisipa joku pojista käydä hiljaisuuden jälkeen yökalassakin. Savustuspönttö oli käytössä joka ilta ja vaikka kalamäärät olivat aikamoisia, niin kaikki tuli aina syödyksi. Kalaruokien vastapainoksi kokkimme Ninni taikoi päivittän runsaan ja maittavat lounaan, jolle lapsia ei tarvinnut houkutella.

Ulkoilma ja runsas liikunta takasivat ruokakattiloiden tyhjenemisen.

Keskiviikkona opeteltiin oikein todella erilaisia erätaitoja. Oli Ramin opastamana ilmansuuntien määrittämistä auringon avulla ja Kösän trangiakoulutusta sekä Raiskin ohjauksessa puukon oikeaoppista ja turvallista käyttöä. Iltapäivällä konkariporukka veti retken Ahvenjärven suuntaan.

Upea Hietajärvi

Torstai oli retkipäivä Hietajärvelle. Autokyydillä pääsimme Kansallispuiston rajalle saakka ja siitä kilometrin verran patikoiden kauniin ja erikoisen Hietajärven rantaan. Yllättävää oli se ettei porukassa ollut allekirjoittanutta lukuun ottamatta muita siellä aikaisemmin käyneitä. Onhan se kuitenkin helposti Susikyröstä saavutettavissa. Kaunis Hietajärvi ihastutti jokaisen mukana olleen. Vesi pärskyi ja iloinen mekastus kaikui hiekkaharjujen välissä. Retken teemana oli myös perhekohtainen lounaan valmistaminen. Tällä kertaa luontoäiti muistutti voimistaan, jollaisia retkeilijät joutuvat kohtaamaan. Osalle jäi ruoanvalmistus kesken, kun iltapäivällä alkoi nopeasti nousta musta pilvi lounaasta Hannukurun takaa. Ukkosen voimakas jyrinä kiiri ympäri tunturijonoa ja sade alkoi piiskata kun porukka veteli sadeasuja päälleen ja reppuja selkään. Kaikki selvisivät lopulta onnellisesti autoille ja tapahtuma jäi monille vain opettavaisena kokemuksena mieleen.

Leiriolympialaiset

Perjantaina pidettiin odotetut leirikilpailut. Kahdeksassa erilajissa tehtiin mitä ihmeellisempiä suorituksia. Lapset muodostivat 2-4 hengen joukkueita ja mittelivät joukkueiden välistä leikkimielistä paremmuutta. Näitä lajeja ei nähdä aikuisten Olympialaisissa: Puhallustikka,Narukävely, Pallon ämpäriin heitto, Kottikärrikävely, Aasinhäntä, Saippuakupla, Lankkukävely ja Puun ympärille kierretyn narunmitan arviointi. Entä sitten osallistujat !

Tällaisia kansakuntia tuskin tavataan olympialiikkeen piirissä? Superpojat, Kuukkeli,Limbo, Karkkifanit, Sissihamsterit, Munamiehet ja Oravat Hyppii Puissa .

Nuotioillat

Leiri alkoi lähestyä loppuaan juuri kun lapset alkoivat tuntua tutuilta. Yksilöt alkoivat erottua porukasta. Viikon aikana lapset panivat iltanuotiolla jokainen vuorollaan itsensä likoon. Tästä syystä eivät myöskään aikuiset arkailleet esiintyä ja vaikkapa nolata itsensä.

Vai mitä mieltä olette Raiskin Abdullah-kamelista ? Entä Olli, Kösä, Rami, Eikka, Urpo, Pekka ja Pena Mister Susikyrö kilpailussa? Jos oli lapsilla hauskaa, niin oli esiintyjilläkin.

Iltaisin saimme kuulla ja ihastella Aaron harmonikkaesityksiä. Esko-taatan valvonnassa 10 -vuotiaasta pojasta

Hymytyttö Eerika ja hymypoika Aaro ottivat huomioimisensa vakavasti.

Koskien kuohua ja erämaan rauhaa!

Venäjän rajan tuntumassa, n. 120 km Joensuusta pohjoiseen, vapaana kuohuvat kosket ja yli 100-vuotiaiden metsien rauha kutsuvat retkeilijät, koskenlaskijat, maastopyöräilijät ja kalastajat.
Alue valittiin v. 2009 valtakunnalliseksi retkeilykohteeksi.

Valinnanvapautta riittää!

Ruunaan retkeilyalueella on n. 50 km merkittyjä polkuja ja runsaasti silmiä hivelevän kauniita yöpymispaikkoja laavuineen ja nuotiokehineen. Toki mukavia sisämajoitusvaihtoehtoja, karavaanialue ja leirintäaluekin löytyvät. Ylitysveneitä ja siltoja käyttäen voit suunnitella ympyräreittejä tai jatkaa matkaasi Karhunpolkua (133 km) pitkin pohjoiseen Kuhmoon tai etelään Patvinsuon kansallispuistoon.

Joen äärellä kuulet veden solinan ja koskien pauhun. Mäntykankailla voi kuulla metson soidinääniä ja kirjosiepon laulua. Ikivanhat metsät ja avarat suot huokuvat hiljaisuutta.

Retkeilyalueen viereisellä luonnonsuojelualueella rajakarjalaiset salomaat sopivat hyvin ympärivuotiseen samoiluun. Rauhaisassa elinympäristössä viihtyvät mm. arat metsähanhet. Se on myös karhun, ahman, ilveksen, suden ja harvinaisen metsäpeuran koti.

Tule ja ihastu sinäkin! Jo vuosia sitten ihastuin Ruunaan tunnelmalliseen laturetkeen.
Kapea latu polveilee metsän siimeksessä ja joen äärellä veden solistessa jääkannen alla tai avoimessa koskessa.

KUTSUMME NYT SINUTKIN NAUTTIMAAN MEIDÄN KUMPELAISTEN MUKANA RUUNAALLE 7.-9.10.2011 TL:N SENIORIVAELLUKSELLE TAI 65-V. JUHLAVAELLUKSELLE!

AIHKI

Vietä laatuaikaa Aihkissa.
Kaamosaikana Aihkissa voit viettää iltaasi takkavalkean ja kynttilän valossa mietiskellen ja hämystä nauttien. Halutessasi voit lukea kirjaa tai kutoa sukkaa sähkövalossa kahvia ryypiskellen.

Vuonna 2011 varattuja viikkoja ovat: 35, 36, 37, 38 ja 39.
Joulun aika on vielä vapaa.
Tarkista varaustilanne Tunturiladun nettisivuilta.

Vuoden 2012 viikkojen varaaminen on alkanut.

Vuorokausimaksu on 18,00 € / koko mökki.

Varaukset Raimo Pahkala 040 8396638 tai raimo.pahkala@nic.fi

leireili Susikyrössä

on kasvanut aikamoinen esiintyjä. Kaikki muutkin lapset olivat vuorollaan trapetsilla ja entä ne Laurentsian laulattajat ! Ne ne vasta piinasivat aikuisia illasta toiseen.

Ihmetellä täytyi leirin kuopuksen Nooan (5 v) vauhtia isompien perässä. Virtasta riitti ja vauhtia.

Viimeinen leiri-ilta

Ohjelma alkoi Tunturiladun paikallisen luottomiehen Juhani Keinovaaran kahvittamisella. Juhanille luovutettiin Tunturiladun onnittelukortti ja lapsien piirtämät kortit kukkineen.

Juhanilla tuli täydet 70 v mittariin leirin päättymisen jälkeen. Onnea vielä kerran !

Iltanuotiolla sekä naurettiin vedet silmissä, että laulettiin jo haikeasti viimeisiä nuotiolauluja sekä kuunneltiin Aaron esityksiä. Lopuksi laskettiin Tunturiladun viiri ja tämänkertainen VaVa-leiri alkoi olla paketissa.

Kellon lähestyessä puolta yötä sanoi leirin isäntä Olli ” ...nyt on takki tyhjä, mutta olotila onnellinen!” johon leirin emäntä Seija ,että ”... kotona ei kukaan tartu hihasta ja pyydä evästä!”. Kiitos Teille Seija ja Olli ja kaikki osallistujat Olli 10v, Kasperi 10v, Annie 10v, Tiia 10v, Leevi 12v, Juuso 9v, Silja 7v, Emmi 13v, Aino 8v, Anton 10v, Ella 8v, Juuso 14v, Pinja 11v, Eeli 7v, Elias 9v, Nooa 5v, Jesse 7v, Jessica 11v , Aaro 10 v ja Eerika 11 sekä kaikki muut vanhemmat.

Kanssanne oli upeaa kokea viikko Susikyrössä. Ai niin, meinasi unohtua Abdullahkameli. Sille heiniä huuleen.

teksti: Pentti Vainio
kuvat: Seija Vihervuori ja Eino Tapaninen

Nuotiontekotaidot ovat leiriläisillä hyvin hallussa.

Aaro tahdittaa iltaa harmonikalla.

Vauvoja ja vaareja, mummoja ja mukeloita iltanuotiolla.

Tunturin juurella mietittyä

Kiitos Susikyrö !

Vauvasta vaariin -leirille lähtiessä otin mukaani valkoisia nenäliinoja, sillä aioin suorittaa armeijan aikaisen siisteys- ja tupatarkastuksen Susikyrössä.

Juhannuksen jälkeisellä viikolla talkoolaiset olivat ahkeroineet kämpissä ja kartanoilla. Tyylikkäästi laajennettu keittokatos osoitti toimivuutensa, sillä kaikki leiriläiset mahtuivat yhtä aikaa ruokailemaan katoksen suojassa. Kaikki paikat, seiniä ja kattoa myöten hohtivat puhtautta.

Kuin piste iin päälle oli takaseinällä oleva valoisa vuoden- ja vuorokauden aikojen mukaan vaihtuva aito maisemataulu.

Pääkämppä, Oskarit ja sauna olivat kokeneet naisten käsien kosketuksen. Hämähäkin seittejä en löytänyt edes kämppien verannoilta. Katoissa ei ollut nokitahroja eikä pölynpesiä hirsien raoissa. Patjat tuoksuivat raikkailta. Kaappien astiastot olivat ojennuksessa. Valkoinen nenäliinani ei tummunut edes oven karmien päällistä sipaistessani.

Saunan penkkien alapuoletkin oli kuurattu putipuhtaiksi.

Liiterin puupölkyt oli pinottu melkein pituusjärjestyksen mukaisiin pinoihin. Pinot olivat korkeita, joten turvallisuuden vuoksi emme päästäneet lapsia pinoja purkamaan.

Huussit ja jäteasema olivat asianmukaisessa ja siistissä kunnossa.

Aihki oli myös saanut kokea veden ja harjan kuntouttavan kohtelun. Siellä en tehnyt nenäliinalla kokeita, sillä sananparressa sanotaan, että tyhjän saa kokemattakin.

Nenäliinat toin puhtaina kotiin. Seuraavalla reissulla en kuljeta mukanani turhaa painolastia - nenäliinija.

Kiitos Pekka ja talkoolaiset viikon uurastuksesta meidän kaikkien hyväksi.

Susikyrö on ainutlaatuinen alue Vauvasta vaariin -leirin pitopaikkana. On tilaa järjestää erilaisia leikkejä, opetustuokioita, kokea luontoelämyksiä, uida ja kalastaa sekä viettää turvallista leirielämää luonnossa ja luonnon ehdoilla aiheuttamatta haittaa naapureille. Lähialueilla on monia mielenkiintoisia päiväretkikohteita. Näin monipuolista ja kiinnostavaa leirialuetta ei löydy muualta kuin Susikyröstä. Sen osoitti lasten viihtyminen Susikyrön kumisevilla tantereilla.

Leiriläiset ikävuosia laskematta loivat erinomaisen ja ainutlaatuisen leirihengen. Tsietsalaiset olivat suunnitelleet ja toteuttivat leirin mallikelpoisesti vaivojaan säästämättä. Heille annan arvosanan erinomainen.

Kiitos, että sain viettää Susikyrössä laatuaikaa.

Muistot ovat tallentuneet mieliimme.

Joutomies

Papukaijamerkkiä enemmän

Siellä missä kaksi tai useampi harmmantuva tunturilatulainen kohtaa, siellä keskus-telu vääjäämättä kääntyy jäsenistön ikääntymiseen ja susikämppien huononevaan käyttöasteeseen.

Viikon VaVa-leirillä mukanaolleena ja lasten toimia seuranneena voin vain todeta, että tämä on sitä mitä Tunturilatu tarvitsee ! Se kuka tämän tapahtuman aikoinaan ideoi ja kehitti ansaitsee enemmän kuin Papukaijamerkin ja kiitokset.

Susikyrön kankaalla vilisteli Tunturiladun tulevaisuus. Samalla mieleeni tuli ”tuhat” muuta vastaavaa asiaa, joita olisi mahdollista toteuttaa noissa hienoissa maisemissa ja upeissa tukikohdissamme.

Puuttuu vain ne Puuha-Pirkot ja -Petet, jotaka panevat itsensä likoon erilaisia tapahtumia järjestämään. Mahdollisuuksia on tukikohtiemme käyttöasteiden lisäämiseen ja sitä kautta rahavirtojen oikeasuuntaiseen kertymään. Jäävätkö nämä mietteet kaikumaan vain tyhjänä huutoina tunturiin vai johtavatko ne johonkin – se nähdään myöhemmin.

VaVa-leirillä ainakin kylvettiin siemen otolliseen maahan.

Pentti Vainio

LAUANTAINA 22.10.2011
TAMPEREEN PÄÄKIRJASTON METSON ISO SALI KLO 10-16

Klo 10.10 **Saariselkä retkeilyalueena**
Joel Ahola: Saariselän luonto ja kulttuurikohteet

Klo 11.10 **Kartat ja retkeily**
Jouni Laaksonen: Miten löytää kiinnostavia nähtävyyksiä kartoilta?

Klo 12.10 **Muuttuva Sompio**
Yrjö Teeriaho: Sompio ennen ja nyt

Klo 13.00 **Tauko**
Näyttelyyn tutustuminen.

Klo 13.30 **Retkeily-yhdistykset**
Matti Rekola: Yhdistysten Lapinretkeily

Klo 14.10 **Sompio kartoilla**
Yrjö Teeriaho: Sompion asutus karttojen kertomana

Klo 15.10 **Lapin luonto ja kulttuurihistoria**
Jouni Laaksonen: Lapin luonnon erikoisnähtävyydet

Klo 16.00 **Tilaisuus päättyy**

Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Joel Ahola on kirjoittanut useita retkeilyoppaita ja on Retki-lehden avustaja.
Jouni Laaksonen kirjoittanut retkeilyoppaita Lapista sekä muualta Suomesta ja on Erä-lehden avustaja.
Yrjö Teeriaho on Lapin kartoittajia ja kirjoittanut useita Lappiin, karttoihin ja retkeilyyn liittyviä kirjoja.
Kirjailijat myyvät kirjojaan omistuskirjoituksin. Kahvio on avoinna koko päivän.

Näyttely:
Vanhoja ja uusia karttoja • Kirjoja Lapista ja retkeilystä • Yhdistysten retkeilytoiminta

Järjestäjät:
Tunturilatu ry **Tunturikerho Kolbma** **Suomen Erävaelluskilta ry**

SUOMEN ERÄVAELLUSKILTA RY

Ilon lähde

Suhteeni luontoon on jatkuva onnen ja voiman lähde. Sotkamossa se on voinut toteutua mitä parhaiten, sillä se on tarjonnut minulle työpaikan ja lähellä olevat hienot ulkoilupaikat.

Sukuni ja ystäväni ovat ympäri Suomea, joten heidän luonaan käydessä olen samalla tutustunut niihin seutuihin. Lisäksi tarkoituksella olen kolunnut meren rantoja, saaria, kansallispuistoja, tunturialueita, soita joka puolella Suomea.

Mitä olen niistä etsinyt?

Tyydyttänyt uteliaisuuttani, liikunnan tarvettani, seikkailunhalua ja sitä kuuluisaa mielen rauhaa etsinyt.

Kaikkia niitä olen saanut. Enkä vain niitä. Olen myös todeksi havainnut että Suomi on kaunis maa, monella tapaa. Ajaessa maaseudulla halki metsien näyttää siltä kuin Suomi olisi vain kivikkoista sekametsää jossa siellä täällä vilahtaa matala järvi ja pienehkö kylä.

Useimmat kauniit paikat ovatkin enemmän tai vähemmän syrjässä. Ne kauniit näkymät jotka ovat kaupungeissa tai keskustoissa jäävät usein lähes näkemättä, koska liikenne ja vauhti vie suurimman huomion.

Luontoon pitää mennä luonnon ehdoilla, riittävällä ajalla ja nöyryydellä. Lisäksi luonto puhuu omalla tavallaan ja sitä kieltä on opittava kuuntelemaan. Siihen ei riitä muutama käynti, niitä on oltava useita.

Lähestymistapoja on useita. Voi aloittaa lintujen tarkkailusta tai muitten eläinten seurannasta, vaikkapa hyönteisten. Mielenkiintoisia ovat myös kasvit, sillä ne eivät juokse pakoon tarkkailijaa.

Moni lähestyy luontoa kamera kädessä ja etsii kauniita näkymiä. Joku hakee inspiraatiota taiteelleen, käsitöihinsä, tauluihinsa tai veistoksiinsa. Henkisyyttä etsivä menee luontoon hiljaisuuden ääreen.

Todellisuudessa luonnossa on aina ääniä, jopa pelottaviakin. Tuulen ja myrskyn äänet, vaikertavat eläimet ja äänet joiden alkuperää ei tiedä.

Siksi on vähemmän ihmisiä jotka uskaltavat olla metsässä yksin. Porukassa ollen kävelyllä, eläimet kaikkoavat ja metsä tuntuu silloin riittävän turvalliselta useimmille.

Luonnossa liikkuminen antaa vielä jotain muuta. Terveyttä. Raittiin ilman rusotuksen poskiin, joustavan askeleen. Se voi antaa pysyviä ystävyyssuhteita. Kun ryhmänä vaeltaa luonnossa vaativammissa olosuhteissa, joutuu aivan eri tavalla ottamaan toisen huomioon. Tutustuu itseensä ja kykyihinsä samoin kuin toisenkin kykyihin. Oppii arvostamaan kumppaneitaan ja luontoa, ettei ota liian suuria riskejä.

Metsä opettaa suhteellisuuden tajua. Moni arjessa suurelta tuntuva asia kutistuu melkoisesti. Yksin maastoon lähtemistä varoitetaan mm. eksymis- ja onnettomuusvaaran vuoksi. Silti yksin kulkijoita on varsinkin lähimetsissä mutta myös erämaissa ja kairoilla.

Se vaatii jo osaamista ja opettaa lisää. Joka tuntee itsensä ja luonnon, voi kokea olevansa osa luontoa, sen harmoninen jäsen.

Mistä syntyy tunne, että on rauhassa luonnon keskellä. Se on pitkälti siksi että luonto on rehellisen aidosti mitä on. Ihminenkin luonnon keskellä voi lakata näyttelemästä, kohdata kaiken suoraan omana itsenään. Se on suuri helpotus ja ilo päästä hetkeksi eroon kulisseista ja valheellisista rakennelmista, kaikenlaisesta liiallisesta kilpailusta ja näyttämisen halusta.

Moni sanookin lataavansa akkujaan luonnossa. Siihen voi liittyä kalastusta tai metsästystä, marjojen poimintaa ym. sillä meillä monella on vaikeaa kulkea metsässä ”turhan päiten”.

Liisa Haapalainen

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Timo Tulosmaa, Elianderinkatu 8 C 10, 33230 TAMPERE
puh. 040 744 0565
timo.tulosmaa@gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Timo Tulosmaa, Juhana Häme, Iina Auterinen
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Westpoint. Rauma

Ilmestymisaikataulu 2011:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
4	**11. 11.**	**29.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:

Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista puh. 044 722 6301 tai osoitteeseen jasensihteeri@suomenlatu.fi. Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake

SUOMEN LATU

YMPÄRISTÖMERKKI MILJÖMÄRKT
441 80C
Painotuote

www.tunturilatu.fi
erätaitoja ja elämyksiä

RETKIMUISTIO 3/2011

17.-18.9.2011 ”Lakanavaellus” Martimoaavan soidensuojelualueelle, (Owla).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset Hannu Liljamo p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)dnainternet.net

25.9.- 2.10. Naisten syysvaellus Pallaksen maisemiin (Geatki).
Sieltä jatkamme Tunturiladun susiaisiin Susikyröön. Tiedustelut ja ilmoittautumiset Airi Ala-Juusela 040 728 1877 tai Satu Ojala 050 523 4844 elokuun loppuun mennessä.

7.-9.10.2011 Seniorivaellus, 20 km, Lieksassa Ruunaan retkeily- ja luonnonsuojelualueella, (Kumpe).
Yöpymiset laavussa, mökissä tai puolijoukkueteltassa. Varusteet kuljetaan yöpymispaikkaan. Lisätied. ja ilm. 26.9.2011 mennessä Johanna Nevalainen p. 050 331 7876.

7.-9.10.2011 Viikonloppuvaellus, 40 km, Lieksassa Ruunaan retkeily- ja luonnonsuojelualueella, (TL&65/Kumpe).
Yöpymiset teltoissa tai laavuissa. Lisätiedot ja ilmoittautumiset 26.9.2011 mennessä Johanna Nevalainen p. 050 331 7876.

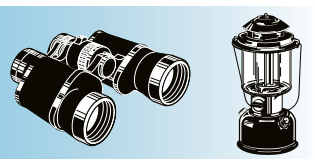
5.11.2011 Puolipitkä marssi, Helsingin keskuspuisto, Haltiareitti (+), (TL65/Kavtsi).
Lisätiedot ja ilm. Markku Arola p. 0500 777 554 markku.arola(at)welho.com

26.-27.11.2011, Viikonloppuretki Sotkamon Pumavaarassa, (Tsietsa).
Lisätied. ja ilm. Merja Nuutinen p. 050 303 83660, merja.nuutinen(at)luukku.com
Yritetään saada vastinetta järjestäjille >> Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. – Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Seuraavan retkimuistion aineisto 5.11.2011 mennessä osoitteella matti.happola(at)gmail.com

Retkitoimikunta

Tärppejä ja turhakkeita

Halpisteltta - hyvä ostos?

Ostin viitisen vuotta sitten teltan. Maksoi automarketissa viisitoista euroa. Ajatuksena oli ottaa sitä vain kaaret rankista varten, mutta kun en saanut rankista ajatusta pitemmälle, jäi marketteltta varastoon lepäämään. Se kulki avaamattomana läpi kahdesta muutosta, kunnes äskettäin katsoin minkälainen se oikein on. Yksikerroksinen kahden hengen kupoliteltta näkyi olevan, niinkuin muistelinkin.

Lähdin kauniin sään melontaretkelle. Sadetta ei ollut luvassa, joten arvelin halpisteltan välttävän majoitteeksi. Sen sitten ilta-auringossa pystytin erään Hiidenveden saaren rantakalliolle, ja sen suojissa torkuin kunnes aamu-usvainen järvi houkutteli taas jalkeille. Yllätyin telttasen käytännöllisyydestä juuri tällaisella retkellä!

Siis plussat: Pienikokoinen - mahtuu hyvin kajakkiluukkuun. Pysyy pystyssä ilman maakiinnityksiä, siis myös rantakalliolla. Oviaukko ja kalotti pelkästään hyttysverkolla suljettuna teltta on hyvin ilmava. Pohja on kevytpeitteen kaltaista muovikangasta - ehjänä säilyessään vedenpitävä.

Mutta ettei totuus unohtuisi, miinukset: Ei todellakaan vedenpitävä teltta. Halpa kangas, saumoja ei teipattu, vetoketjua ei suojattu. Huonon näköinen tuuletus, aukot suljettuna pitää varmasti kosteuden sisäpuolella, sen lisäksi että päästää veden läpi. En aio kokeilla sadesäällä yöpymistä! Niin pienikokoinen, että 180-senttinen joutuu makaamaan kulmittain - yhden hengen teltta. Ohuet lasikuitukaaret suorastaan huvittavat. Mukana tulee jopa myrskynarut, yllätys, siitä plussaa, mutta maakiilat ovat naurettavan ohuet tikut.

Summa summarum: Viidentoista euron hintaan suhteutettuna tässähän on yllättävän toimiva peli juuri tällaisille kauniin sään kesäretkille! Yksikerrosteltta on todella pienikokoinen ja kevyt, ja tarjoaa juuri sen suojan mitä tarvitaan, eli suojan hyttysiltä ja kasteelta. Halvat materiaalit ja ratkaisut rajoittavat kuitenkin käyttöä. Pitää olla vissi pouta, ukkoskuuro ei saa yllättää! Useamman yön retkille pitää varautua erikseen sadekatoksella, jonka alla telttanen on turvassa ja luukut voi pitää auki. Pitää myös muistaa kestävyys, rikkoutumisriski sisältyy halpaan hintaan!

Tulee mieleen, että laadukkaammilla materiaaleilla ja paremmin tehdyillä ratkaisuilla tämän kaltainen itsekantava yksikerrosteltta voisi olla hyvin varteenotettava kevytmajoite kesäkäyttöön.

TUNTURILADUN SUSIAISET VUONNA 2011

Tunturilatu ry:n johtokunta ja susivaliokunta järjestävät

30.9.-2.10.2011 Susiaisviikonlopun

Susikyrön tukikohdassa Enontekiön kunnan Ylikyrön kylässä

****

OHJELMA

Perjantai 30.9.2011

Klo 15.00	Tunturilatu-viirin nosto Susikyrön salkoon	Susikyrö
Klo 15.00	Ilmoittautuminen alkaa	Susikyrö

Lauantai 1.10.2011

Klo 12.00	Avajaistilaisuus, lippujen nostot	Vuontispirtti
Klo 12.30	Kokouskahvit	Vuontispirtti
Klo 13.00	Tunturilatu ry:n syyskokous	Vuontispirtti
Klo 15.00	Syyskokouspäivällinen	Vuontispirtti
Klo 17.30	Susiseremonia	Susikenttä
Klo 18.30	Tuomas Aslak Juuson saamelaispuheenvuoro	Susikenttä
Klo 19.15	Matti Reittamo laulattaa	Susikenttä

Sunnuntai 2.10.2011

Klo 09.00	Aamun avaus	Susikenttä
Klo 09.30	Susien kokous	Susikenttä
klo 12.00	Lippujen lasku, tilaisuuden päätös	Vuontispirtti

****

ILMOITTAUTUMINEN TAPAHTUMAAN

Susiaisvieraiden ilmoittautumiset vastaanottaa Pauli Hulkkonen, Ruokkeentie 324, 40270 PALOKKA, pauli.hulkkonen@hc-koneet.com tai 0400 547 743. Ilmoittautumiset tulee tehdä viimeistään 16.9.2011. Osallistumismaksu 10 € aikuisilta ja 5 € lapsilta alle 15 vuotta maksetaan paikan päällä ilmoittauduttaessa ja tapahtumatunnusta vastaanotettaessa.

ILMOITTAUTUMINEN SYYSKOKOUSPÄIVÄLLISELLE

Tunturiladun 65 vuotisen toiminnan kunniaksi syyskokouksen jälkeen järjestetään Vuontispirtillä syyskokouspäivällinen lauantaina 1.10.2011 klo 15.00-16.30. Päivällisen (salaatti, lämmin ruoka, jälkiruoka ja kahvi) hinta on 12,00 € /hlö ja keittopäivällisen hinta 8,50 € /hlö. Ilmoittautumiset päivälliselle Pauli Hulkkoselle samassa yhteydessä tapahtumailmoittautumisten kanssa viimeistään 16.9.2011.

SUSIANOMUKSET

Niille tunturilatulaisille, jotka aikovat hakeutua susiseremoniaan, tiedotetaan, että susianomukset on tehtävä susivaliokunnalle viimeistään 30.8.2011. Susisääntöjen edellyttämä susikeskustelu voidaan käydä valiokunnan puheenjohtajan osoittamassa paikassa. Yhteys susivaliokunnan puheenjohtaja Veijo Taavitsainen, veijo.taavitsainen@kymp.net tai 050 544 4805.

MATKUSTAMINEN SUSIAISIIN

Tunturikerhoja kannustetaan järjestämään omille ja toisten kerhojen jäsenille ryhmäkuljetuksia tapahtumaan.

SUSIKYRÖN ULKOPUOLINEN MAJOITUS

Vuontispirtin solurakennuksista ja mökeistä on varattu vuodepaikkoja Tunturiladun nimellä rajattu määrä. Majoituksen hinta on 25 € /vrk/hlö ja se sisältää aamiaisen. Majoitus varataan Vuontispirtiltä joko numerosta 040 038 0093 tai 016 537 356, sähköposti tunturihotelli@vuontispirtti.fi. Varaukset on tehtävä viimeistään 20.8.2011, jonka jälkeen varaamattomat vuodepaikat annetaan Vuontispirtin vapaaseen myyntiin.

Porotilamajoituksella on tilaa eikä varauksella ole takarajaa. Varaukset puhelimitse Mervi Autto 0400 645310 tai mervi.autto@raattama.fi.

LISÄTIEDOT

Mikäli kokoukseen osallistujat haluavat saada kokousaineiston etukäteen itselleen, jättäkää asiaa koskeva pyyntö ja sähköpostiosoitteenne ilmoittauduttaessa Pauli Hulkkoselle.

Yleisjärjestelyjen osalta johtokunnan puheenjohtaja Timo Tulosmaa, 040 744 0565 tai timo.tulosmaa@sci.fi, susiaisten osalta susivaliokunnan puheenjohtaja Veijo Taavitsainen 050 544 4805 tai veijo.taavitsainen@kymp.net

Johtokunta ja susivaliokunta toivottavat tunturilatulaiset tervetulleiksi susiaisiin!

Joukkoa johtaa Elsa Juhola takanaan Eveliina Lahti, Eveliina Ala-Juusela, Ilpo Haavisto ja Aleksi Telilä.

Tauoilla oli aina hyvää aikaa vähän veistellä, tuumii Eveliina Ala-Juusela.

Lemmenjoella "tosi vaelluksella"

Geatkin innokkaat aikuiset ja lapset lähtivät juhannuksen jälkeen vaellukselle Lemmenjoelle. Njurgalahdesta mentiin ensin Joenkielisen kodalle. Kodalla yövyttiin, sillä takana oli miltei kokonaan valvottu yö. Olihan autoilikilometrejä takana reilut 1.200.

Kodalta herättiin upeaan kesäaamuun ja edessä häämötti Joenkielinen, joka heti ensi töiksi huiputettiin. Laelle päästyämme otimme suunnan suoraan alas, osittain polkua pitkin, osittain pusikossa rämpien. Puuttomalla alueella suunnasta ei päässyt eksymään, sill ähakattu rajalinja oli metsässä kuin veitsellä leikattu.

Lounastauon jälkeen matkat jatkui ensin venelossilla joen toiselle puolelle, sitten melkein kiitoradalta tuntuvaa polkua pitkin Ravadaksen kämpälle. Päivä oli pitkä ja kilometrejä kertyi kiitettävä määrä.

Onneksi seuraavana aamuna oli aikaa kerätä voimia ja puuron jälkeen lähdimmekin ilman rinkkoja pariksi tunniksi Ravadas-putoukselle.

Nuoriso-osasto sai päättää, jatkammeko matkaa samana päivänä vaeltaen vai seuraavana päivänä veneillen. Vaellus voitti. Lähdimme Maddib Ravadakselle, jossa yövyimme teltoissa.

Sen verran sikeästi nämä kaikki alle 15-vuotiaat nukkuivat, että eivät kuulleet yön ukkosta. Aamulla oli hetken aikaa raikasta, mutta pian painostava kuumuus tuli seuraksemme. Ja edessä oli Jäkälä-Äytsi ja Pellisenlaki, jotka piti ylittää. Äytsiä kapusimme paahtavassa kuumuudessa ja usein taukoja pitäen.

Äytsillä pidimme lounastauon. Pian taivas tummui ja Airin aavistus pian edessä olevasta virkistävästä kesäsateesta toteutui vain osittain. Kaksi ukkosrintamaa yhtyi ollessamme Pellisenlaella. Salamat iskivät kilpaa, nousi myrsky, vettä satoi kaatamalla ja välillä tuli rakeita.

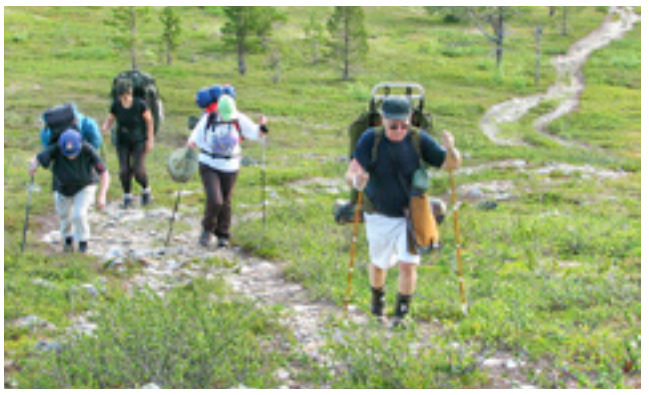
Lapset eivät olleet peloissaan, mikä oli kiitettävää.

Pellisen kämpällä pääsimme lämpimään tupaan ja saimme vaatteet kuiviksi.

Viimeisenä vaelluspäivänä oli edessä laskeutuminen hengenahdistuksenmäkeä alaspäin ja venematka Kultahaminasta Ahkun tuvalle saunaan, syömään ja nukkumaan.

Kiitos kaikille!

Teksti: **Satu Ojala**
Kuvat: **Ilkka Lahti** ja **Satu Ojala**

Nuoriso oli jo ylhäällä, kun aikuiset vasta kapusivat Joenkielisen rinnettä ylös.

Alkukesän vaelluksella kirkkaat vedet ja upeat kullerot hivelevät kulkijoiden silmiä.

Ravadaksella nuoriso-osasto Ela, Eveliina, Aleksi Ilpo ja Eveliina etsivät tosissaan tuliaisia kotiin. Ja monenlaisia kiviä lähtikin mukaan, mutta Ravadas piti puolijalokivet ominaan.

Lemmenjoki piti välillä ylittääkin. Onneksi se sujui helposti lossiveneellä. Vuorollaan kyytiin hyppäämässä Eveliina Lahi, Pirkko Liuksiala ja Pirjo Lempinen.